

vil forslaa, der skal vist mere end 25 Timer til for at faa Mennesker indprættet, baade hvordan Maskinen er, og hvorledes den skal behandles, samt give Kendskab til Færdselsreglerne samt til Motorlovens Bestemmelser. Det er en nødvendig Foranstaltning. Men ihvorvel jeg mener, at Motorfolkene skal have det nødvendige Kendskab til Hovedbestemmelserne, saa vil jeg dog alligevel antage, at man ikke vil gaa for stærkt i Enkeltheder med de Stakler, der skal lære Motorlovens Bestemmelser for at kunne aflægge Prøve for dertil af Ministeriet beskikkede sagkyndige Mænd. I det hele mener jeg dog, at det er en god Tilføjelse. Det er ikke saa lidt, de Mennesker faar at lære.

Der er saa det andet Punkt, om Ansvarligheden. Det er et Ædrueligheds-spørgsmaal, som har været drøftet indgaaende i Folketinget og har affødt en Vedtagelse, som viste sig at være, skal vi sige, mindre vel overvejet. Der blev vedtaget en Bestemmelse gaaende ud paa, at „det er forbudt Føreren af et Motorkøretøj at nyde spirituose Drikke, saa længe han er i Funktion; ligeledes er det forbudt Føreren af et Motorkøretøj at ryge, saa længe han sidder ved Rattet“. Det første er gaaet ud, og det maatte gaa ud, synes jeg, fordi det ikke var til at overholde, det kunde ikke kontrolleres, og fordi der ved den Bestemmelse ingen Garanti var imod, at et Menneske mødte beruset, naar han skulde ud at køre et Automobil; han kunde godt være ganske afholdende, medens han kørte, men møde beruset, naar han skulde til at køre. Jeg er ikke saa sikker paa, at det er et Held, at den anden Bestemmelse er gaaet ud. Jeg er derfor ikke uenig med det ærede Medlem, der talte sidst, i, at det aldeles ikke vilde være upaakrævet, om denne Flothed med Cigaretten i Munden eller Cigaren eller Snadden i Munden blev forbudt. Det er hævdet, at det er et Indgreb i den personlige Frihed. Ja, det er alle Begrænsninger naturligvis, men naar den enkeltes personlige Frihed kan medføre Skade for andres Liv og Læmmer, maa man gøre et Skaar i denne Frihed. Jeg vil derfor aldeles ikke være betænkelig ved at faa en Bestemmelse ind som den, der er udstemt i Folketinget, om, at man ikke maa ryge ved Rattet.

I Stedet for Spiritusforbudet, der gik ud, er der kommet en anden meget kraftig Bestemmelse ind om, at naar en Fører har ført et Motorkøretøj i beruset Tilstand, skal Retten til at være eller blive Fører

frakendes ham for bestandig; der kan saa gives Dispensation i visse Tilfælde. Jeg synes, at det i hvert Fald er en logisk Bestemmelse, men den er naturligvis overmaade streng. Om den er for streng, kan jeg ikke afgøre. Jeg mener, at naar et Menneske ikke kan dy sig for at drikke sig fuld, naar han skal udføre en saa vigtig Funktion som denne at styre et Automobil paa Veje, hvor der mange Gange færdes mange Mennesker, maa han tage Skade for Hjemgæld, der er ikke noget ved den Sag at gøre.

I denne Forbindelse vil jeg nævne en anden Bestemmelse, der er kommet ind i Lovforslaget i Folketinget. Det er angaaende Sporvognsstoppsteder. Straks da jeg saa denne Bestemmelse, sagde jeg til mig selv: Det er jo i Grunden at lægge Ansvaret for, hvad der kan ske, paa et forkert Sted. Man vil lægge Ansvaret for, at et Automobil skal standse, paa Sporvognskonduktøren; Vognstyreren er udenfor, han har sit Styreapparat at passe, men Konduktøren skal paatage sig det. Ansvar at advare et Automobil, der kommer farende, imod at køre, fordi der er Passagerer, der venter. Det kan have sine store Vanskeligheder. Det kan i mange Tilfælde være ganske umuligt for Konduktøren. Vi ser de tætpakkede Sporvogne, hvor Konduktøren selv er klemmet inde, maaske paa Perronen, men meget ofte inde i Vognen, og ganske ude af Stand til at komme ud. Men i øvrigt er det ogsaa at lægge Ansvaret paa et Sted, hvor Ansvaret ikke bør være. Jeg kunde bedreforstaa, om man havde sagt, at naar en af Passagererne rækker Haanden i Vejret, skal Automobilet standse. Men det kan ogsaa være, det vilde blive for vilkaarligt. At bestemme, at Automobilet ubetinget skal standse ved enhver holdende Sporvogn, bliver igen for drakonisk, fordi vi har Steder, navnlig her i København, hvor der næsten altid holder Sporvogne. Der er f. Eks. Krydset ved Frederiksborggade og Farimagsgade. Der er 5 Linier, og der er kun meget smaa Mellemrum mellem Sporvognene, og det vil dog vist være for meget at forlange, at et Automobil der altid skal holde. Det er vistnok tilstrækkeligt, naar der siges, at de skal tage Hensyn til Forholdene, hvor de kører. Det er mig ogsaa bekendt, at der i Københavns Magistrat er en stærk Betænkelighed ved at gaa med til dette, og at man ønsker, der heri maatte indtræde en Forandring. Det er mig bekendt, at der er skrevet til Justitsministeriet om dette,